

Recensie AD Uit het niets ★★★★★

Vier sterren voor nieuwe show Pieter Derks: dijk van een voorstelling

Hij wilde de voorstelling maken waar hij als kind van droomde, merkt Pieter Derks (37) op aan het merkwaardige begin van *Uit het niets*. Eerst vertelt hij voor het gesloten rode gordijn over de totstandkoming van de voorstelling, een traject over de coronahindernisbaan.

Dan draagt hij van papier een soort van column voor over de toestand in de wereld. Raker dan raak, zoals luisteraars van het Radio 1-programma *De Nieuws BV* hem kennen als columnist, maar ook een tikkie raadselachtig. Wat wil Derks met deze vorm?

Pas daarna begint de voorstelling echt. Achter het gordijn dat open zwiept blijkt een driekoppige band te hebben plaatsgenomen. Fijne muzikanten, meer dan dat zelfs, goede liedteksten ook. Dat Derks - hij neemt zelf plaats achter keyboard en microfoon - vocaal nogal beperkt is, nemen we dan maar voor lief.

Na de wat rommelige start zet de Nijmeegse cabaretier een dijk van een voorstelling neer. Een aanklacht tegen beeldvorming, het enige wat we in deze onzekere tijden volgens hem nog enigszins in de hand hebben. Resoluut en hilarisch maakt hij gehakt van een beleidsnota van de metropoolregio Arnhem-Nijmegen, die werkelijk vol staat met bureaucratische luchtfietserij. Opmerkelijk: bij de voorstelling in Rijswijk, ambtenarengemeente in de oksel van Den Haag, klinkt vooral een pijnlijke lach vol herkenning in de zaal bij dit hoogtepunt uit de voorstelling.

Ook scherp: zijn sketch over 'Iceman' Wim Hof („Ik weet niet eens of die man wel een lichaam heeft, ik zie op foto's altijd alleen zijn hoofd boven een bak met ijs”) en een verrassende ode aan pessimisme. In duistere tijden van oorlog en pandemieën moet er misschien iets meer naar de zwartkijkers geluisterd worden, betoogt Derks, in plaats van naïef te veronderstellen dat de meeste mensen heus wel deugen.

De tournee van *Uit het niets* eindigt over een jaar met een reeks voorstellingen in Carré, in Amsterdam. Wat zou het mooi zijn als Pieter Derks daarna kan gaan werken aan zijn eerste oudejaarsconference voor de televisie. Zijn verfrissende, mild-ironische kijk op de actualiteit verdient het grootste publiek.